Οὖννοι. Ηράκλεια. 474 μ.Χ.
Επιδρομή. Οὖννοι, Βούλγαροι. 513 μ.Χ.
Ηράκλεια. Κύριλλος στρατηγός Θράκης.

Ζήνων Ῥωμαίων βασιλεὺς ἔτη ιζ' . . . . . Κέδρηνος
. . . . Τούτου τῷ πρώτῳ ἔτει ἐν προοιμίοις Με- εν Σπαθ.
σοποταμίαν μὲν Σαρακηνοί, Θράκην δὲ κατέδραμον Migne
Οὖννοι. . . . . Συνῆν δὲ τῇ Τ. 121
τῇ Ἀριάδνῃ, Βασιλίσκος δὲ ὁ Βηρίνης ἀδελφὸς ἐν Ἡρα- σ. 678
κλείᾳ διατρίβων τῆς Θράκης ἐπανίσταται κατὰ Ζήνωνος·
ὃν φοβηθεὶς ὁ Ζήνων σὺν Ἀριάδνῃ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ
καὶ χρήμασιν ἱκανοῖς φεύγει εἰς Ἰσαυρίαν.

Τῷ κγ' ἔτει Βιταλιανὸς παραλαβὼν πᾶσαν τὴν Θράκην σ. 688
καὶ Σκυθίαν καὶ Μυσίαν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ πλῆθος Οὔννων καὶ
Βουλγάρων, παρέλαβε καὶ ἄλλας πόλεις καὶ Κύριλλον τὸν
στρατηγὸν Θράκης καὶ ἦλθε πραιδεύων ἕως Βυζαντίου.
Ἀναστάσιος δὲ (ὁ αὐτοκράτωρ) ἀπορήσας αἰτήσας πρὸς εἰ-
ρήνην, ὀμνύων σὺν τῇ συγκλήτῳ τοὺς ἐξορισθέντας ἀνακαλέ-
σθαι καὶ Μακεδόνιον καὶ Φλαβιανὸν ἀπολαβεῖν τοὺς ἰδί-
ους θρόνους καὶ σύνοδον γενέσθαι ἐν Ἡρακλείᾳ ἐρχομέ-
νου καὶ τοῦ Ῥώμης. Βεβαιωσάντων δὲ πάντων ταῦτα γενέ-
σθαι ὁ Βιταλιανὸς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια γενομένης εἰ-
ρήνης. Ἐλθόντων δὲ ἐπισκόπων ἐν Ἡρακλείᾳ ὡς δι-
ακοσίων ἐκ διαφόρων τόπων ὁ ἀσεβὴς βασιλεὺς πα-
ραβὰς τὰς συνθήκας μετὰ καὶ [illegible] ἐπισκόπους Κων-

Ούννων επιδρομή. Χερσόνησος Θρακική
και Σκυθιανών. όχι Αναστάσιος
Μακρόν τείχος. Αφροδισιάς. Θήσιας. Κίβηοις Σηστός

Αγαθίας V. 11.

Ζαβεργὰν δε ο των Κοτριγούρων Ούννων ηγε- σ. 301
μων συν πολλοίς όσοις ιππόταις τον Ίστρον κα- εκδ. Βόννης
θάπερ χέρσον τας δίνας, ες την Ρωμαίων αρχήν εν
κρυμώδει τα διαβαίνει· έρημά δε ευρών τα εκείνη χωρία,
η μηδενός αυτώ κωλύματος γιγνομένου ανα τα πρόσω
πορευομένω, αυτίκα όγε Μυσίαν τε η Σκυθίαν πα-
ραμειψάμενος, τη Θράκη προσέβαλεν· ενταύθα δε
διελών τον οικείον στρατόν, απόμοιραν μέν τινα ές τε
ανα την Ελλάδα, καταδραμουμένην τα αφύλακτα των
τήδε χωρίων η λεηλατήσοντας· ετέρους δε ες την Χερ-
ρόνησον την Θρακίαν.

12. Ή δε της Χερρονήσου τα μεν προς ανίσχοντα ήλιον
τετραμμένα η ευρόνοτον άνεμον, η μέχρι δε μεσημβρι-
νού κέντρου τω Ελλησπόντω παραθέεται, περιρρεί γαρ
σχεδόν τη ακτή, η ταις καμπαίς των ηιόνων συμ-
περιάγεται βραχεί τινι μέρει της ηπείρου, η μόναις τεσ-
σαράκοντα που σταδίοις ειργόμενα [illegible] νήσον αυτήν
απεργάσασθαι. εν τούτω δε τω ισθμώ τείχος ετύγχανον ι-
δρυμένον (συνεχές) εφ' εκατέρα θαλάττη προβεβλημένον· πόλεις δε έν- σ. 302
δοθεν αυτώ προσοικούσαι τυγχάνουσιν, Αφροδισιάς τε και
Θήσιας και Κίβηοις· τούτων δε ως αφωτάτω αυτό αυ-
τον όπισθεν τον πορθμόν και τοις παραλίοις αιγιαλοίς Ση-
στός γε εστί πόλις η περιλάλητος τη ποιήσει η ονομαστοτάτη

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θύννων επιδρομη. Χερσόννησος Θρακικη.

Καλλίπολις. Μαυρα Θάχη

ουκ άλλῳ δε ένεκα, δοκεί, η μόνον επι τῳ λύχνῳ της Ηρούς
εκείνης της Σηστίδος και τῳ Λεάνδρου έρωτι και θανάτῳ.
Πόρρω δε αυτης και έτερόν τι κείται πολίχνιον, ελάχιστον μεν
και ακαλλες και ουδεν άλλο περίεργον έχον· Καλλίπολις δε ό-
μως επονομαζόμενον. Τάς γε μην περιοικίδας κοσιεύσιν
αγροί τε και σπόρα και δένδρων ποικίλων γένος και ρέθρων
ποτίμων, γηθε εναργης άγαν και κάρπιμος, κάν τοις α-
ναγκαίοις διαρκεστάτη. Τοσαύτα άρα πολίσματα και χώ-
ραν ως κρείττω ένδον εναπολαμβάνει το έρυμα, ως μη πο-
λεμίοις ευέφοδα είναι. Τότε δή τι ο Ζεύγματι επωχύ-
μενος την Σηστίδα, διενοείτο καθ' αυτόν, ως ήγε το θέλημα και
θέλοι, και τοις ένδον ομεγήσας χωρίοις, δυνήσεσθαι θάττον και της
θαλάσσης κρατήσαι· εντεύθεν δε κονδροπόλει νηων αυ-
τῳ παρέσεσθαι πλήθος, και όλ[illegible] διαβήσεσθαι κατα την Α-
σ 303 σίαν, τον μεταξύ πόρον γενώσαδον ένθα και ου μεγάλα θρα-
χει κύματι χαρασσόμενον(;) επιπολώτατα διαγγεύσας, και
ως ευθύς την Άβυδον γενήσεσθαι, και το εν αυτη πορθμός
δικαστήριον. Τούτοις δη ουν μάλιστα τοις εγχειρήμασιν εξη-
ρεθισμένος, έστειλε δύναμιν ανα την Χερρόνησον, οπόσον α-
ποχρήσειν ες τόδε το έργον ηγετο· αυτος δε συν επτακισχι-
λίοις ιππόταις ιδυ της Κωνσταντινουπόλεως πορευόμενος, τότε
δε αγρια εδήου, και την πολιχνίδων επολέμει, και είσαιθα επίγ

(1) ίσως "ταρασσόμενον"

Θύννων επιδρομή. Χερσόννησος Θρακική.

χιόνων κ ξυνεπάραττεν. αιτία δε ην της τρόφης των χων α-
ληθεστάτω λόγω αδικία βαρβαρική κ πλεονεξίας επιθυμία. πρό-
φασιν δε όμως τινα κ προκάλυμμα εποιείτο την προς τους Ουγ-
γρους δυσμένειαν. Σάνδιχλος γάρ τις όνομα Θύννος αντε-
ποιείτο μεν εκείνου του γένους, εύνους δε εις τα μάλιστα κ έν-
σπονδος υπήρχε Ρωμαίοις. τούτω άρα ο βασιλεύς έτεμεν τε
αυτόν κ εγέραιρε, κ δώροις θαμά εφιλοφρονείτο. οι δε Κο-
τρίγουροι άτε δη των ομοίων μετέχοντες . . . . .
. . . . τήν δε πορθούσι την επικράτειαν ώρμησαν
χρήναι. . . . .
ιγ΄. Και τοίνυν, ουδενός γαρ ουδείς αυτοίς αντίπαλον εμποδ-
δων φανείς ουδε υπήντιαζε, κατέτρεχον αδεώς κ εληίζον-
το την χώραν, λείαν τε άφθονον περιβαλλόμενοι, κ αιχ-
μαλώτων αθροίζοντες πλήθη. εν τοις κ γύναια πολλά των ευ
γεγονότων κ σώφρονα δίαιταν ηρημένων ωμότατα ή-
γοντο, κ ξυμφοράν πασών μείζονα εδυστύχουν, εκ ακολασίας
αμετρίου υπουργείν αναγκαζόμενα· ένιαι δε κ ασθενικώτ-
αι ήδη εκ παίδων γάμοις τε κ φιλοκοσμία κ ταύτη δη τη
περί τον βίον αναστροφή κ ομιλία, εν αποκεκριμένω τινί κ τη
ώρα τούτων ικετεία προσήκοντι προσήκοντι υπεκρύπτοντο δω-
ματίω, το αμιγές τε κ ελεύθερον κ παντάπασιν ακοινώνητον
της μεθ' ανδρών συνουσίας περί πλείστου ποιούμεναι, κ μόνω τω
ηρεμείν ανειμέναι. οι δε κ ες ταύτας εξύβριζον αφαιρούμεναι
της ιερού παρθενώνας, κ απείργοντες αυτάς προς βίαν ζυγ-

Θύννων επιδρομή. Χερσόνησος Θρακική.

Μακρά τείχη (τα Αναστασίου).

σ. 304. λαγωνδούμενοι· άλλαι δε πολλαί των αφέσεων ες ταύτα είναι
τω ανηναγμένων, ώσπερ εν τω τότε έτι παρασχόν δήμον-
το, η τα εσόδη σαρήν η τε τούχ ανάγκη, έτι δή τι εν
μέση τη πορθμώ ψηφανίζαντα έθνος τε τα ασχυθημα των
πίνων επιφερόντων δυνάμεναι, τότε περιέλθας, ως θέμις η
ανελέσθαι τα βρέφη· αλλ' αι μεν η ως επιρροντο, μηδε αλ-
γύσαι αυταις, η δίον τε ράναι, συγκεχωρημένον, τα δε αλ-
λαια κύνα εσ ερημίας ηλάσατο κύστις η οιωνοις σπαρατ-
τόμενα, ώσπερ τάδε έναια μόνω τω μως προαχθέντα, και
μάλιστα τε ζηναι απολωλόμενα. ες τούτο γαρ τύχης τα Ρω-
σ. 305 μαίων πράγματα ήκει ως εν αυτή δήπου τη περιοικίδι της
βασιλίδος πόλεως τοιαύτα δεινά πάσχει υπό βαρβάρων σφόδρα
ολίγων. τοις δε η μέχρι τότε ελεγεύτα το θράσος, αλλ' ουκ ίονες,
φου των μακρών ονομαζομένων τειχών ραδίως επαρτηθον, και
τοις ένδον φρουροίς επέλαζον. πολλαχού γαρ υπό χρόνου η αλη-
κελλας επιπλώσας η διεσείστο, η τε μεγίστη ερύματος οικο-
δομία ένια δε μέρη η αυτοί καταβεβλήκασιν αδεώς τέως η
αταλαιπώρως, ώσπερ οικίας καταλεγόμενοι. η ουδέν ην το α-
πείργον τω μηδέ φρουράν στρατιωτικήν ενθάδε ιδρύσθαι, μή-
τε αμυντήρια μηχανήματα, η τοις ταύτα κινείν επισταμέ-
νοις, αλλά μηδέ κώμην ηλικιν ανέχεσθαι, τη μη πλίαν
καταφυγήν έχειν, ουχ ήπερ εν συρεώσι η μάνδραις.
τα γαρ των Ρωμαίων στρατεύματα, ου τοσαύτα δι-
ακεκριμένα οπόσα την αρχήν υπό των πάλαι βασι-

Οὔννων ἐπιδρομή. Θρακική Χερσόνησος
Μελανθιάς. Ἀθύρας

πλείω ἐξευρῆσθαι, ἐς ἐλαχίστην δέ τινα μοῖραν περιελθόντα, σ 305
ἐπειδὴ τῷ μέσῳ τῆς πολιτείας ἐξήρκεσεν. δέον γὰρ ἐς πέντε καὶ
τεσσαράκοντα καὶ ἑξακοσίας χιλιάδας μαχίμων ἀνδρῶν τὴν
ὅλην ἀγείρεσθαι δύναμιν, μόλις ἐν τῷ τότε ἐς πεντήκον- σ. 306
τα καὶ ἑκατὸν περιειστήκει. καὶ τούτων οἱ μὲν ἐν Ἰταλίᾳ
ἐτετάχατο, οἱ δὲ . . . .

. . . . . . ὧδέ πως ἄρα ἐς βραχύτατον μέρος περιέσταλ-
το τὰ πλήθη καὶ ὑπελέλειπτο ἡ τῶν στρατιωτῶν ὀλιγωρία.

. . . .

. . . . ταῦτά τε ἰδὼν ἀλλὰ Θρᾴκη καὶ τὰ πρὸς αὐ- σ 308
τῇ τῇ βασιλίδι πόλει χωρία ἐρῆμά τε ἦν καὶ ἀφύλακτα, ἐς
ὅσον καὶ τοῖς βαρβάροις βατὰ εἶναι καὶ εὐεπίδρομα. οἱ δέ
τὸ γὰρ ἐκεῖνοι ἤρθησαν ἀλαζονείας, ὡς καὶ ἀμφὶ Μελανθιά-
δα τὴν κώμην στρατοπεδεύσασθαι, οὐ πολλῷ τινι πλέον δι-
εχούσῃ, ἀλλ' ἢ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν ἐν σταδίοις. πα-
ραρρεῖ δὲ αὐτὴν Ἀθύρας ποταμὸς ὃς δὴ ὀλίγον τι προελ-
θὼν καὶ ἐπ' ἀνέχον κατὰ ἠρέμα ἐκκλίνας, ἐς τὴν Προ-
ποντίδα τὸν ῥοῦν ἀπερεύγεται. ὅθεν δὴ καὶ τὸ πρὸς τῇ αὐτῇ
καὶ ταῖς ἐκβολαῖς παρατεταμένον ἐπίνειον, τὴν ἐκείνου φέρε-
σθαι προσηγορίαν. ἤδη δὲ τῶν πολεμίων ὡς ἐγγύτατα αὐλι-
ζομένων, εὐθὺς ἀνὰ τὸ Βυζάντιον τὰ πλήθη τῶν ἀστῶν ἐδε-
δίει καὶ καταπέπληκτο, καὶ τὰ δεινὰ οὐ μόνον ὁπόσα πάσχειν, ἀλλ' ἔ-
τι μείζονα διενοοῦντο, πολιορκίας τε ὀνειροπολοῦντες καὶ ἐμπρή-
σεις καὶ σπάνιν τῶν ἀναγκαίων, καὶ διαρρήξεις τῶν περιβόλων, ταλαί-
ποι

Οὔννων ἐπιδρομή.
Συκαί. Χέττου κώμη

πολλάκις γ ἐν τοῖς ἐνδοτέρω γεωργοῖς φυγαὶ ἀθρόαι τῶν ἐκ τῆς ὁμίχλης ἐγίγνοντο, κ ὠθισμοὶ κ πλάται πικράζομοι, ὥσπερ ἤδη τῶν βαρβάρων εἰσβεβηκότων. πάταγος δὲ πολὺς ἤρετο ἐν τοῖς πωλητηρίοις τῶν θυρῶν βιαιότερον προσαρασσομένων . . . .

σ. 309 ιε'. Οὕτω δὲ φοβεροί τε κ μέγιστοι κίνδυνοι ἐπίδοξοι ἦσαν ὡς πάντως ἐσόμενοι, ὥστε ἀμφὶ τῷ τε ἐν Συκαῖς τείχει κ τῇ Χρυσῇ καλουμένῃ πύλῃ λοχαγοί τινες κ ταξίαρχοι κ στρατιῶται πολλοὶ ἐφεστήκεσαν ὡς δὴ προθύμως ἀμυνόμεναι τοῖς δυσμενέσιν, εἴ που ἐπίοιεν.

σ. 310-11 (Κατόπιν μεταξὺ ἄλλων διηγεῖται ὁ συγγραφεὺς ὅτι ὁ βασιλεὺς ἠναγκάσθη νὰ στείλῃ τὸν Βελισσάριον κεκμηκότα ἤδη ὑπὸ τοῦ γήρως)

σ. 312 ιζ'. Ὑπεξελθὼν γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀλίγον τοῦ ἄστεως, κ ἐν Χέττου κώμῃ τῷ χωρίῳ στρατοπεδευσάμενος, ἐμπειρίαν δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπεδείκνυτο κ τόλμαν πολλῷ κρείττονα τῆς ἡλικίας . . . . . .

σ. 323 οἱ δὲ Οὖννοι τὰ μὲν πρῶτα δίωξίν τινα ὑποτοπήσαντες, κ τὸν θόρυβον πολλῷ τῶν μακρῶν καλουμένων τειχῶν ὑπερβάντα, ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὡς Βελισσάριος μετὰ πλείστων ἐγγύς, κ ὅδε ἔφορος τοῖς αὐτοῖς ἐπεφοίτα, πάλιν σχεδιαίτερον ἐπορεύοντο

Ούννων επιδρομή. Χερσόνησος Θρ.
Μακρά τείχη (όχι τα Αναστασίου).

καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἄλλοι τῶν βαρβάρων ἀποσπασθέντες, οἳ δὴ σ. 324.
ἐτύγχανον ἐφεδρεύοντες τῇ Χερρονήσῳ, πολλάκις μὲν τῷ
περιβόλῳ προσέβαλλον, κλίμακάς τε προσάγοντες καὶ τὰς μη-
χανὰς τὰς ἑλεπόλεις· πολλάκις δὲ ὑπὸ τῶν ἔνδον ὄντων
Ῥωμαίων ἀπεκρούοντο ἐθελοντὶ πάντων ἀμυνομένων. ἡγεῖτο δὲ
τούτων Γερμανὸς ὁ Δωροθέου . . . . ἐπεὶ δὲ
τῆς ἥβης ἐς ἄκρον ἀφίκετο (ὁ Γερμανός), ἔταξε γὰρ αὐτὸν αὐτίκα
ἐν Χερρονήσῳ, ἄρχοντα τῶν τῇδε στρατῶν, ὡς ἂν αὐτῷ εὐ-
θὺς τὸ τῆς νεότητος ὀξὺ καὶ θαρραλέον καὶ πρὸς τὰς δόξας κε-
κινημένον ἐν τοῖς προσήκουσι καὶ ἀναγκαίοις ἀποσημαίνοιτο . . . σ. 325
. . . τότε δὴ οὖν τῶν Οὔννων τῇ Χερρονήσῳ προσκα-
θημένων καὶ ἐνοχλούντων, καὶ αὐτὸς ὁ νεανίας τάς τε προσβο-
λὰς ἀνακόπτων καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀμυντηρίαν διανοού-
μενος . . . . ἐπεὶ δὲ οὐδέν τι πλέον ἦ-
νυον ἀνύειν οἱ βάρβαροι, ἀλλ᾿ ὡς ἐν πολιορκίᾳ ἐφεδρεύοντες
τῷ χρόνῳ, ἅτε πρὸς τειχομαχίαν ἠμβλυμμένοι . . . . . .
. . . . καλάμους ὡς πλείστους ἀθροίσαντες εὐμήκεις τε ἄ-
γαν καὶ ἐς ὅτι ἐρρωμένους καὶ παχεῖς, καὶ τούτους ἐν αὐτοῖς ἐναρμο-
σάμενοι καὶ ξυνδήσαντες κλωνδίοις τε καὶ θωμίγξι κώμυθας
πολλὰς ἀπειργάσαντο. τότε δὴ ξύλα ἰθυτενῆ καθάπερ ζυ-
γὰ καὶ ἐγκαρσίας ὕστερον κατὰ τὸ ἐγκάρσιον ἐνθέντες καὶ δια-
πάλλοις . . . .
τοιαῦται δὴ οὖν ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτεκταίνοντο
σχεδίαι· ὡς ἂν δὲ αὐτοῖς ἀσφαλέστεραι εἶεν, οἱ δὲ τὰ ἐμπρό-
σθεν.

Θύννων επιδρομή

Αίνος

σ. 326 ἰχθύων ἠρέμα πρὸς τὸ μετέωρον τὰς πρώρας τύπον περιαγαγόντες ἢ ὑποκάμψαντες ἢ ὥσπερ ἀκροστόλια καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι κυρτώσεις ἐφ' ἑκάτερα μέρη ἢ τὸν παρεξειρεσίας αὐτομάτως ἐμηχανήσαντο.

το

κβ΄. Κατὰ τοίνυν ἔτος ἕκαστον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτοῖς ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθαρισάμενοι, ἐνῆκαν ἁπάσας τῇ θαλάττῃ μαθραιίως ἀμφὶ τὴν ἑσπερίαν τοῦ κόλπου αὐτῇ, τοῦ πρὸς τῇ Αἴνῳ πόλει περιαγκωμένου· ἐμβάντες δὴ οὖν ἐν αὐταῖς ἄνδρες τὸ ἐξακόσιοι, ἢ πλοῖα ὡς ἔλεγα ταῖς ἐπικαλαμίσιν ἐνθρονισάμενοι, ἢ ἀμαθέστερόν πως ταύτῃ ἐρέττοντες, ἀνήγοντο τῇ ἀσπουδάστῳ τῆς χειρός, ἐξωπλισμένοι τε τὰ μάλα πρὸς τὸ ἔνεργον ἐπιμόθεν. . . - - . .

. . . . .

(κατὰ αριστασάγγας περιπετείας κ. σελίδ 332-33.

κι μέλη δε είχε σφόδρα πολλῷ· ἡ τοίνυν τὰ ἀνῆκαν ἀνὰ τὴν Θράκην ἀγώμενα, πρὶν τὸ χρυσίον ἅπαν, ὁπόσον (σοι;) ἂν ἔτος ἕκαστον μισθοῦ χάριν δωρεῖσθαι φιλοτιμῶν, αὐτοὶ ἐκομίσαντο.